

Jihočeský kraj
Krajský úřad

Odbor kancelář hejtmána
Úsek vedoucího odboru

KUCBX01IZL3S

Váš dopis zn.:

Ze dne: 24. 9. 2025
Naše č. j.: KUJCK 112297/2025
Sp. Zn.: KHEJ 109313/2025/papo1 SO
Vyřizuje: Pavla Polívková
Telefon: 386720225
E-mail: polivkova@kraj-jihocesky.cz
Datum: 3. 10. 2025

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.

Vážení,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 24. 9. 2025 Vaši žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, v níž požadujete poskytnutí následující informace:

rozhodnutí Ministerstva životního prostředí vydaného v přezkumném řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. (EIA) ve věci záměru rozvojové lokality „Karlovy Dvory“ (ident. označení JHC959), které není k dispozici na portálu CENIA.

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

požadované rozhodnutí Vám zasíláme v anonymizované podobě v příloze tohoto dokumentu.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru KHEJ

Příloha

Rozhodnutí_v_přezkumném_řízení_Karlovy_Dvory

České Budějovice dne 8. června 2023

Č. j.: MZP/2023/510/673

Sp. zn.: ZN/MZP/2023/510/73

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy II, jako příslušný orgán podle § 149 odst. 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), **rozhodlo ve zkráceném přezkumném řízení** dle § 98 správního řádu, **takto**:

Podle ustanovení § 97 odst. 3 správního řádu **ruší** nesouhlasné závazné stanovisko Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru životního prostředí, zemědělství a lesnictví, č.j. KUJCK 116942/2022 ze dne 04.10.2022, vydané podle § 9a odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, k záměru „Rozvojová lokalita Karlovy Dvory – SOR.1.KD, SOR.4.KD, SOR.5.KD“.

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy II (dále „ministerstvo“), obdrželo dne 16.04.2023 podnět [REDAKCE]

[REDAKCE]

[REDAKCE], k provedení přezkumného řízení nesouhlasného závazného stanoviska Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru životního prostředí, zemědělství a lesnictví (dále „krajský úřad“), č.j. KUJCK 116942/2022 ze dne 04.10.2022 (dále „stanovisko“), vydaného podle § 9a odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon“), k záměru „Rozvojová lokalita Karlovy Dvory – SOR.1.KD, SOR.4.KD, SOR.5.KD“ (dále „záměr“).

[REDAKCE] bylo vydáno nesouhlasné stanovisko krajského úřadu. Toto stanovisko považují za nezákonné, a to z následujících důvodů.

Předně podatelé poukazují na skutečnost, že záměr jako takový vyplývá z platné územně plánovací dokumentace a územních studií, které měly za cíl mimo jiné ověřit realizovatelnost záměru v daném prostředí. Argumentaci krajského úřadu postavenou do roviny, kdy je irelevantní, zda je záměr v souladu s platnou územně plánovací dokumentací a závěry v navazujícím posuzování mohou být zcela odlišné až do té míry, že záměr bude nerealizovatelný, považují za absurdní a nepřijatelnou, odporující zásadám činnosti správních orgánů stanovených zejména v ustanovení § 2 správního řádu.

Dále podatelé rozporují závěry stanoviska krajského úřadu, které konstatují přeměnu krajinného prostoru na nový sídelní útvar. Dle podatelů nelze tvrdit, že realizací záměru vznikne nový sídelní útvar jako izolovaná sídelní jednotka bez vztahu ke stávajícímu sídelnímu útvaru, přestože posuzovaný záměr je vzdálen od centra města Horní Planá cca 2 kilometry. Argumentaci krajského úřadu považují v tomto ohledu za nesprávnou a neudržitelnou. Odkazují se na judikaturu hodnotící definici nového sídelního útvaru ve vztahu k zákonu č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále „ZOPK“), ve znění pozdějších předpisů a poukazují též na vyhodnocení lokality orgánem územního plánování při pořizování územního plánu.

K hodnocení rozporu se schváleným Plánem péče CHKO Šumava (dále „plán péče“) pak podatelé konstatují, že plán péče nelze považovat za dokument závazný pro toto rozhodování, tím spíše, když jiné orgány ochrany přírody tento případný nesoulad neshledaly. V tomto kontextu odkazují na stanoviska Správy Národního parku Šumava k záměru (územním studiím v záměrem dotčeném území), které shodně uvádějí, že posuzovaný záměr nemůže mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry významný vliv na příznivý stav předmětů ochrany nebo celistvost Evropské lokality Šumava, a že posuzovaný záměr není v rozporu se zájmy ochrany přírody a krajiny stanovenými v ZOPK.

Za nedostatečně odůvodněný dále podatelé považují závěr krajského úřadu ve vztahu k opomenutí celkového zhodnocení stavu životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho únosného zatížení. Poukazují při tom na obsah dokumentace v částech C a D, kde je dle jejich názoru celkový kontext únosnosti území nejen zahrnut, ale i kvantitativně vyhodnocen a odůvodněn.

Z hlediska závěrečného vyhodnocení vlivů záměru na vody podatelé uvádějí, že krajský úřad neposoudil tento záměr z objektivních hledisek a v jeho celkovém vlivu na stav povrchových vod v území, respektive hodnotil pouze vlivy negativní v podobě zvýšení množství produkovaných odpadních vod, bez podstatné skutečnosti, tedy vybudování významné části vodárenské infrastruktury. Tím se dle podatelů dopustil zjevně účelového neobjektivního hodnocení záměru vytrženého z celkového kontextu co do jeho vlivu na stav vod v dotčeném území.

K závěrečnému hodnocení vlivu záměru na půdy podatelé v návaznosti na vymezený rozsah záboru půdy odkazují na vyjádření ministerstva v rámci zjišťovacího řízení. Dále pak upozorňují na nutnost kontinuity stanovisek dotčených orgánů k určitému záměru, kdy rozvojové lokality města Horní Planá prošly procesem pořízení územního plánu, respektive jeho změny a dotčené orgány ochrany ZPF s touto koncepcí souhlasily a záměr byl dále rozpracován v územní studii. Takový závěr nelze dle podatelů měnit bez objektivního odůvodnění s ohledem na zásadu legitimního očekávání.

V závěru svého podnětu podatelé shrnují, že krajský úřad zatížil závazné stanovisko vadou nepřezkoumatelnosti, když na mnoha místech závazného stanoviska pouze odkázal na text zpracovaného posudku bez dalšího hodnocení a odůvodnění, pouze s uvedením formulace „*správní orgán se ztotožňuje se závěry posudku*“. Závazné stanovisko je dle jejich názoru s ohledem na dílčí vytýkané vady nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Podle § 149 odst. 8 správního řádu lze nezákonné závazné stanovisko zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Přezkumné řízení lze zahájit do 1 roku od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno; závazné stanovisko nelze v přezkumném řízení zrušit nebo změnit po uplynutí 15 měsíců od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.

Nadřízeným orgánem krajského úřadu je ve smyslu § 178 odst. 1 správního řádu a § 21 písm. a) zákona ministerstvo. Závazné stanovisko krajského úřadu č.j. KUJCK 116942/2022 ze dne 04.10.2022 lze přezkoumat, neboť rozhodnutí, které mělo být závazným stanoviskem podmíněno, ještě nenabýlo právní moci (nebylo ani vydáno).

Podle § 94 odst. 1 správního řádu správní orgány v přezkumném řízení přezkoumávají z moci úřední pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. V případě, že porušení právního předpisu je zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může podle § 98 správního řádu příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3 správního řádu. Vzhledem k formě závazného stanoviska, jako úkonu podle části čtvrté správního řádu, nelze uplatnit všechna ustanovení upravující přezkumné řízení bez dalšího a lze je tedy použít pouze přiměřeně. Jelikož byly výše uvedené podmínky splněny, přistoupilo ministerstvo ke zrušení závazného stanoviska ve zkráceném přezkumném řízení.

Ministerstvo prostudovalo informace uvedené v rámci informačního systému EIA a dále kompletní spis předložený krajským úřadem, přičemž zjistilo následující skutečnosti:

Záměr společnosti BaHa s.r.o. (dále „oznamovatel“) naplnil dikci bodu č. 108 „Záměry rozvoje sídel s rozlohou od stanoveného limitu (5 ha)“, kategorie II přílohy č. 1 k zákonu. Krajský úřad proto provedl dle § 7 zákona zjišťovací řízení, jehož cílem bylo zjištění, zda záměr bude mít významný vliv na životní prostředí a zda bude posuzován podle zákona. V závěru zjišťovacího řízení č.j. KUJCK 2420/2021 ze dne 13.01.2021 následně konstatoval, že záměr může mít významný vliv na životní prostředí a bude posuzován podle zákona. Dále zde uvedl oblasti posouzení vlivů na životní prostředí, na které má být kladen důraz při zpracování dokumentace.

Oznamovatel předložil dne 15.10.2021 dokumentaci (dále „dokumentace“) zpracovanou držitelem autorizace podle § 19 zákona Ing. Petrem Mynářem a dalším kolektivem autorů (dále „zpracovatel dokumentace“).

Dne 19.11.2021 byl pověřen zpracováním posudku podle § 9 zákona (dále „posudek“) Ing. Luboš Štancl, taktéž držitel autorizace podle § 19 zákona, ze společnosti AZ GEO spol. s r. o. (dále „zpracovatel posudku“).

Na základě obdržení vyjádření k dokumentaci a na základě doporučení zpracovatele posudku vrátil dne 22.12.2021 krajský úřad v souladu s § 8 odst. 5 zákona dokumentaci oznamovateli k přepracování.

Oznamovatel předložil přepracovanou dokumentaci dne 04.04.2022. Jelikož krajský úřad následně obdržel k této dokumentaci nesouhlasná vyjádření, nařídil podle § 17 odst. 1 veřejné projednání záměru, které se uskutečnilo dne 14.06.2022 v sále Kulturního a informačního centra v Horní Plané.

Posledním podkladem před vydáním závazného stanoviska byl posudek, který krajský úřad obdržel dne 18.08.2022. Zpracovatel posudku navrhl vydat k záměru nesouhlasné stanovisko.

Krajský úřad vydal k záměru oznamovatele na základě oznámení, dokumentace (původní i přepracované), vyjádření k ní podaných, veřejného projednání, posudku a po prostudování všech souvisejících okolností dne 04.10.2022 nesouhlasné závazné stanovisko.

Podle § 149 odst. 2 správního řádu obsahuje závazné stanovisko závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. Náležitosti závazného stanoviska k posouzení vlivů záměru na životní prostředí jsou dále uvedeny v příloze č. 6 zákona.

Ministerstvo po přezkoumání nesouhlasného závazného stanoviska a řízení, které jeho vydání předcházelo konstatuje, že předmětné stanovisko trpí vadou nepřezkoumatelnosti, a to z následujících důvodů:

Zpracovatel posudku dospěl k závěru, že v rámci předložené dokumentace byla podhodnocena velikost a významnost vlivů na krajinu a krajinný ráz s ohledem na výraznou urbanizaci části levého břehu Lipna východně od Jenišova k Hůrce na území CHKO Šumava, vliv na půdu s ohledem na zábor půd v I. třídě ochrany a vliv na povrchové vody s ohledem na možné kumulace jednotlivých plánovaných záměrů a vnosu nového znečištění do území. Zároveň absence zhodnocení únosnosti stávajícího stavu životního prostředí v místě realizace záměru dle názoru zpracovatele neumožňuje korektní vyhodnocení vlivů záměru.

Krajský úřad se s tímto vyhodnocením ztotožnil a v rámci odůvodnění nesouhlasného závazného stanoviska mimo jiné uvedl, že z hlediska posouzení vlivu na životní prostředí byla v dokumentaci opomenuta zcela zásadní oblast, a to celkové zhodnocení stavu životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho únosného zatížení, přičemž stanovení míry současného zatížení životního prostředí je jeden ze základních požadavků procesu posuzování. Absenci této části (resp. její definování a objektivní zhodnocení) lze považovat za zásadní a ve své podstatě eliminující možnost řádného posouzení záměru a stanovení jednoznačného vyhodnocení, zda je v daném území a v navržené podobě záměr akceptovatelný a proveditelný.

Ministerstvo předně souhlasí s konstatováním prvoinstančního orgánu, že stanovení míry současného zatížení životního prostředí je jeden ze základních požadavků procesu posuzování. Příloha č. 4 k záměru přímo uvádí jako povinnou náležitost dokumentace část C - údaje o stavu životního prostředí v dotčeném území, kde je dále pod bodem 3 specifikováno i celkové zhodnocení stavu životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho únosného zatížení.

Tato kapitola je obsažena i v textové části dokumentace, kde na stranách 64 – 66 zpracovatel dokumentace odkazuje na obsah územního plánu Horní Planá a uvádí obecně formulované negativní a pozitivní stránky zatížení území vymezené v rámci územně analytických podkladů. Pokud však zpracovatel posudku a krajský úřad vyhodnotili údaje obsažené v této kapitole za nedostatečné, ministerstvo s takovým závěrem souhlasí. Byť jsou územně analytické podklady souhrnnou koncepční dokumentací, která hodnotí obecný stav zatížení území a jejich součástí je i environmentální pilíř, celkové zhodnocení stavu životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho únosného zatížení vyžaduje v rámci posuzování vlivů záměru na životní prostředí i další exaktní informace, jak správně poukazuje zpracovatel posudku. Podrobnost zhodnocení stavu

životního prostředí v dotčeném území z hlediska jeho únosného zatížení musí reflektovat ekologickou citlivost záměrem dotčeného území, a to zejména s ohledem na umístění záměru v rámci velkoplošného chráněného území (CHKO Šumava), přímé dotčení břehové části Lipna, jakožto i oblast kvality vod, kde již v současné době dochází k nedodržení požadavků Rámcové vodní směrnice EU na dostatečnou kvalitu vody a „dobrý“ ekologický potenciál.

Vzhledem k logické provázanosti struktury dokumentace stanovené přílohou č. 4 zákona tak při nedostatečné podrobnosti části dokumentace zabývající se stavem životního prostředí v dotčeném území nelze objektivně zpracovat ani následující část, která se zabývá komplexní charakteristikou a hodnocením možných významných vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví. Pokud tedy zpracovatel posudku a krajský úřad například při hodnocení vlivu záměru na povrchové vody, resp. jejich kvalitu docházejí k závěru, že není zřejmé, jaký bude v této oblasti očekávaný vliv záměru, a zda bude akceptovatelný s ohledem na území, kde bude působit, musí ministerstvo s ohledem na vpředu uvedené takovému závěru přisvědčit.

V tomto ohledu se tedy ministerstvo ztotožňuje se závěry zpracovatele posudku a krajského úřadu. Je-li však důsledkem nedostatečných informací v dokumentaci nemožnost objektivního vyhodnocení vlivů záměru na životní prostředí, potažmo akceptovatelnosti realizace záměru v dotčeném území, nelze dostát účelu zákona, kterým je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí v navazujícím řízení. Pojmeme „objektivní odborný podklad“ je nutno vnímat nejen stanovisko jakožto výsledek procesu, ale též všechny podklady, informace a vyjádření, které byly v procesu posuzování získány a z nichž stanovisko vychází. Krajskému úřadu nelze přičítat k tíži, že po veřejném projednání a následném obdržení posudku nevrátil oznamovateli neúplnou dokumentaci k přepracování, neboť již uplynula lhůta stanovená v § 8 odst. 5 zákona. Zpracovatel posudku a krajský úřad však měli možnost identifikovat nedostatky přepracované dokumentace ještě před uplynutím zákonné lhůty.

Problémovou částí podatelů napadeného stanoviska je v tomto kontextu i odůvodnění vlivu na zvláště chráněná území (CHKO Šumava), který je odlišně vyhodnocen v dokumentaci a posudku. Autorizované osoby se zde rozcházejí ve svých závěrech hodnocení. Zpracovatel dokumentace stručně vyhodnotil tento vliv jako mírně negativní s tím, že vyhodnocení únosné kapacity probíhá na úrovni územního plánování. Zpracovatel posudku k tomuto hodnocení namítá, že je nezbytné vzít v potaz absenci neposouzení SEA v rámci posuzovaného územního plánu a dále uvádí, že záměr svým umístěním a charakterem narušuje poslání CHKO. Příslušný dotčený orgán (Správa NP a CHKO Šumava) vzal přepracovanou dokumentaci na vědomí bez připomínek, přičemž v rámci předchozího posouzení záměru (územní studie) s umístěním záměru v dotčeném území souhlasil. Krajský úřad v rámci odůvodnění stanoviska k vlivům na zvláště chráněná území pouze odcitoval vyhodnocení v dokumentaci a posudku bez dalšího hodnocení. Z celkového kontextu stanoviska lze sice dovodit, že i zde se krajský úřad ztotožňuje se závěry zpracovatele posudku, avšak ani posudek v této oblasti jednoznačně nevyhodnocuje významný negativní vliv, když uvádí vyšší míru vlivu s dodatkem neúplnosti dokumentace v rámci vyhodnocení kumulativních vlivů. Za předpokladu, kdy vliv na CHKO Šumava přispívá k vydání nesouhlasného stanoviska, je nezbytné, aby prvoinstanční orgán ve stanovisku vyhodnotil rozpor jednotlivých podkladů a odůvodnil vznik významně negativního vlivu v této oblasti, případně postupoval dle § 8 odst. 5 zákona a vrátil dokumentaci k opětovnému přepracování.

Vyazuje-li již jednou přepracovaná dokumentace takové nedostatky, na základě kterých nelze objektivně a úplně vyhodnotit významnost vlivů záměru na životní prostředí, je nutné zabývat se otázkou, zda oznamovatel uvedené důvody pro vrácení dokumentace k přepracování ignoroval nebo si jich v kontextu dalšího řízení nemusel být zcela vědom. V písemnosti č.j. KUJCK 141913/2021 ze dne 22.12.2021 uvedl krajský úřad celou řadu oblastí hodnocených

v dokumentaci, které má oznamovatel přepracovat (včetně požadavku na vypořádání připomínek dotčených orgánů a veřejnosti). Zpracovatel dokumentace tyto požadavky reflektoval, popřípadě zdůvodnil, z jakých důvodů je nepovažuje za relevantní. To se týká mimo jiné i prověření a vyhodnocení varianty s nižším územním rozsahem, zejména ve vztahu k vypuštění (ušetření) východní části zájmového území.

Po přezkoumání závěrů posudku a odůvodnění nesouhlasného stanoviska ministerstvo dospělo k závěru, že zde vytýkané nedostatky dokumentace nekorespondují s požadavky na vrácení dokumentace v předchozím průběhu řízení do takové míry, aby bylo možné bez požadavku dalšího doplnění žádosti oznamovatele nevyhovět. V posudku i stanovisku jsou relevantně odůvodněny nedostatky dokumentace (viz vpředu uvedené shrnutí), které v některých ohledech nebyly podrobně specifikovány při prvotním vrácení dokumentace k přepracování. Jedná se zejména o nedostatky v rámci části C dokumentace a jejich důsledky pro následující část D či vyhodnocení kumulativních vlivů.

Ministerstvo se s ohledem na zvolený postup krajského úřadu dále zabývalo otázkou, zda v rámci stanoviska není samostatně vyhodnocen významně negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví, jenž by bez ohledu na uvedené nedostatky přepracované dokumentace sám o sobě byl důvodem pro vydání nesouhlasného stanoviska a dospělo k závěru, že nikoli. Další okolnosti, které dle zpracovatele posudku a krajského úřadu přispívají k vydání nesouhlasného stanoviska, se vždy alespoň částečně vztahují k již popsaným závěrům, přičemž jejich relevantnost, potažmo významnost těchto vlivů (samostatně a kumulativně), nelze objektivně posoudit bez přepracování dokumentace.

Ministerstvo tedy shledává stanovisko krajského úřadu nepřezkoumatelným, neboť z jeho odůvodnění nevyplývá, že záměr má významně negativní vliv na životní prostředí, který nelze kompenzovat stanovením opatření pro eliminaci významně negativních vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví. Odůvodnění je postaveno naopak na tom, že tyto vlivy nelze komplexně vyhodnotit z důvodu nedostatečných informací uvedených v zásadním podkladu pro vydání stanoviska, tj. přepracované dokumentace.

K dalším námitkám podatelů ministerstvo uvádí následující:

Z hlediska vyhodnocení vlivů půdy považuje ministerstvo za nezbytné se nejprve vyjádřit k opakovanému konstatování zpracovatele dokumentace i podatelů, že rozsah záboru je určen vyjádřením ministerstva ke zjišťovacímu řízení záměru. Odkazováno je v tomto ohledu na písemnost č.j. MZP/2021/510/12 ze dne 05.01.2021, ve které ministerstvo ve vztahu k rozsahu záboru poukazuje na skutečnost, že celkový zábor ZPF není z oznámení záměru zřejmý a v dokumentaci EIA je z hlediska posouzení vlivu záměru na půdu nutné upřesnit reálný zábor zemědělské půdy (s přihlédnutím ke stupni přípravy záměru je postačující uvést orientační rozsah záboru, avšak se zohledněním všech dosud známých parametrů záměru). Zpracovatel dokumentace následně uvádí, že *trvalý zábor ZPF činí cca 7,31 ha, přičemž se jedná o plochu komunikací a staveb na jednotlivých pozemcích včetně zpevněných ploch, bez parcel u domů (tj. bez ploch zeleně mezi domy, které zůstanou součástí ZPF)*, avšak dále již nepracuje s vyhodnocením vlivů na půdu v kontextu celého záměru. Takový postup představuje chybné vyložení předmětného vyjádření ministerstva, kdy je reálný rozsah trvalého odnětí zemědělské půdy podstatný pro zhodnocení celkové trvalé ztráty zemědělské půdy, avšak není jediným určujícím kritériem vyhodnocení významnosti vlivů na půdu (vyhodnocení dočasných záborů, vyhodnocení změny druhu pozemku v rámci ZPF z hlediska produkčních a zejména mimoprodukčních funkcí půdy). I v tomto ohledu tak ministerstvo zcela souhlasí se závěrem

stanoviska, že na základě předložených podkladů nelze jednoznačně posoudit míru vlivu na půdu. Krajský úřad dále zastává názor, že pokud v tuto chvíli nelze jednoznačně určit, jaký rozsah ZPF bude skutečně v rámci navazujícího řízení vyjímán, je třeba vycházet z nejhoršího možného stavu, tedy vyhodnocení by mělo být provedeno pro uvedených cca 20,82 ha. K tomu ministerstvo opakovaně uvádí, že vzhledem k charakteru záměru je nezbytné rozlišovat vyhodnocení vlivu trvalého záboru zemědělské půdy a obecně vliv záměru na půdu. Obě uvedené hodnoty (20,82 ha ovlivněné půdy a 7,31 ha trvalého záboru ZPF) tak mohou být ve vztahu k uvedenému záměru relevantní, avšak s jednoznačným rozlišením a vyhodnocením v rámci dokumentace.

K námitce podatelů týkající se závaznosti schváleného územního plánu ministerstvo ve shodě se zpracovatelem posudku a krajským úřadem uvádí, že soulad záměru s územně plánovací dokumentací nepředstavuje právní nárok na vydání souhlasného stanoviska podle zákona. Takový závěr by v rozporu s podstatou zákona znamenal, že u záměrů, které jsou v souladu s územním plánem, je předmětem posuzování vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví výhradně stanovení jednotlivých mitigačních opatření. Soulad záměru s územním plánem je pouze jedním z předpokladů jeho budoucí realizace, nelze z něj však dovozovat přípustnost konkrétního projektu v dotčené lokalitě. Zcela odmítnout musí ministerstvo úvahu zpracovatele studie Hodnocení vlivu zásahu na zájmy ochrany přírody podle § 67 ZOPK (příloha přepracované dokumentace), dle které je kumulativní vliv záměrů možné vyhodnotit a regulovat jen na úrovni územního plánování. Přestože je na koncepční úrovni kladen na posuzování synergických a kumulativních vlivů zvláštní důraz, toto hodnocení je rovněž nezbytnou součástí projektového posuzování vlivů na životní prostředí. V tomto ohledu se rovněž ministerstvo ztotožňuje se závěry posudku, že chybějící hodnocení SEA do určité míry snižuje využitelnost odborných závěrů schváleného územního plánu při hodnocení souhrnných vlivů záměru na životní prostředí v řízení EIA. Absence posouzení vlivů na životní prostředí při schvalování územního plánu (SEA) není přičítána oznamovateli k tíži, jak uvádí podatelé, ale je důležitou objektivní skutečností. Rovněž však platí, že v případech, kdy dochází v jednotlivých oblastech k odchýlení od závěrů učiněnými dotčenými orgány při schvalování územního plánu je nutné tuto skutečnost odůvodnit (změna stavu životního prostředí v dotčeném území; zohlednění konkrétních parametrů záměru; jiná podrobnost posouzení). To platí zejména pro posouzení SEA, které krajský úřad jako dotčený orgán při pořizování územního plánu pravděpodobně neshledal jako nezbytné, tj. neidentifikoval případnou možnost vzniku významně negativních vlivů v záměrem dotčeném území.

Podatelé dále považují za nesprávnou a neudržitelnou argumentaci krajského úřadu ke vzniku nového sídelního útvaru. Ministerstvo předně uvádí, že v tomto ohledu je vnitřně rozporný zejména podklad oznamovatele, tj. přepracovaná dokumentace. Ta na str. 39 uvádí, že *problematika souladu se základními ochrannými podmínkami chráněných krajinných oblastí (§ 26 ZOPK) zachází za rámeček dokumentace a je řešena na koncepční úrovni (územní plán). Záměr v tomto ohledu nepředstavuje nový sídelní útvar, jde o územní rozvoj stávajícího sídelního útvaru, v tomto ohledu tedy nedochází k rozporu*. Pro identifikaci předpokládaných vlivů záměru na zájmy ochrany přírody a krajiny naproti tomu zpracovatel dokumentace hodnotí na str. 111 ovlivnění kvalitativních charakteristik biotopu, kde mimo jiné konstatuje, že *nelze pominout i externality v podobě znečištění okolí nového sídelního útvaru odpadky*. Dokumentace musí v tomto ohledu z hlediska relevantního posouzení vlivů na prvky ochrany přírody a krajiny jednoznačně charakterizovat a odůvodnit předpokládaný záměr ve smyslu rozvoje stávajícího sídelního útvaru nebo vzniku nového sídelního útvaru, přičemž nelze souhlasit s konstatováním, že § 26 ZOPK je využitelný výhradně na koncepční úrovni. S ohledem na skutečnost, že nový sídelní útvar je neurčitým právním pojmem, využil krajský úřad správně odpovídající judikaturu,

tj. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 48/2006–75. Rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1691/2018, který zmiňují podatelé v podnětu, není původní rozsudek překonán, jen jsou jeho závěry rozvedeny a využity pro účely občansko-právního sporu ve věci předkupního práva k pozemkům podle § 61 ZOPK. Ministerstvo plně souhlasí s krajským úřadem, že pro potřeby řízení podle zákona je v tomto ohledu relevantní zejména vazba na § 26 odst. 1 písm. f) zákona ZOPK, a to vzhledem charakteru obou ustanovení i skutečnosti, že § 61 ZOPK byl novelizován a s termín sídelní útvar již v aktuálním znění neuvádí.

V rámci další uplatněné námítky podatelů týkající se hodnocení vlivů záměru ve vztahu k plánu péče ministerstvo souhlasí s podatelí, že tento plán není pro stanovisko krajského úřadu závazný. Jedná se však o odborný podklad, který je při posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona u záměrů v CHKO zcela relevantní, a to bez ohledu na fakt, že předmětný plán péče byl (respektive měl být) již podkladem příslušného orgánu ochrany přírody při schvalování územně plánovací dokumentace. V tomto ohledu ministerstvo neshledává nezákonný postup krajského úřadu.

Podatelé také rozporují část stanoviska, která se týká závěrečného vyhodnocení vlivů záměru na vody, kdy byly dle jejich názoru hodnoceny pouze vlivy negativní v podobě zvýšení množství produkovaných odpadních vod, bez zohlednění vybudování významné části vodárenské infrastruktury. Zde ministerstvo odkazuje na vpředu uvedené nedostatky části C dokumentace, kde není relevantně popsán stávající stav životního prostředí z hlediska kvality povrchových vod a dále se též ztotožňuje se závěry zpracovatele posudku, že produkce 42 000 m³ odpadních vod je předpokladem vzniku negativního vlivu na vody. Pro hodnocení významnosti takového vlivu jsou jistě relevantní dílčí pozitivní i negativní vlivy záměru. Podatelé ve svém podnětu uvádějí, že *vybudováním předmětné technické infrastruktury a umožnění jejího využívání majiteli okolních nemovitostí dojde z logiky věci ke zlepšení stavu povrchových vod snížením počtu obyvatel lokality nenapojených na splaškovou kanalizaci*. Tato okolnost však neskýtá záruky, že se další producenti odpadních vod v dotčené oblasti skutečně připojí na nově vybudovanou vodohospodářskou infrastrukturu. V rámci posouzení vlivů záměru na životní prostředí se tedy nejedná o přímé zlepšení kvality vod v důsledku realizace záměru, ale jen o možný předpoklad vzniku pozitivního vlivu v této oblasti.

Ministerstvo závěrem shrnuje, že z důvodu nepřezkoumatelnosti muselo závazné stanovisko krajského úřadu č.j. KUJCK 116942/2022 ze dne 04.10.2022 zrušit. V řešeném případě bylo oprávněné provést zkrácené přezkumné řízení dle § 98 správního řádu, neboť porušení právního předpisu bylo ze spisového materiálu zjevné, byly splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a nebylo zapotřebí vysvětlení účastníků.

Jak vyplývá z vpředu uvedených skutečností, zásadním nedostatkem zpracovaného posudku není nesprávné posouzení dokumentace z hlediska stavu životního prostředí v dotčeném území vyhodnocení vlivů na jednotlivé složky životního prostředí, ale návrh nesouhlasného stanoviska na základě zjištěných nedostatků dokumentace. Uvedený návrh poté přejímá i stanovisko krajského úřadu. Bez znalostí o stavu životního prostředí v dotčené lokalitě však nebylo v rámci dokumentace, posudku ani stanoviska možné objektivně určit významnost vlivů na jednotlivé složky životního prostředí a akceptovatelnost záměru. Ministerstvo si je vědomo, že po zrušení závazného stanoviska nelze s ohledem na zcela specifický zákonem stanovený průběh řízení zhojit vady vrácením posudku k přepracování, neboť smluvní vztah se zpracovatelem posudku byl naplněn a uzavřen. Krajský úřad bude tedy v dalším řízení postupovat přiměřeně podle § 8 odst. 5 zákona a vrátí oznamovateli dokumentaci k přepracování. Byť nelze již dostát zde uvedené pořádkové lhůtě, nemožnost využít tento zákonný prostředek pro odstranění vad

dokumentace by znamenala nutnost vyhodnocení vlivů na životní prostředí na základě neúplných údajů o stavu životního prostředí, a tím i popření smyslu zákona. Dále krajský úřad zajistí zpracování posudku k přepracované dokumentaci a další postup podle zákona.

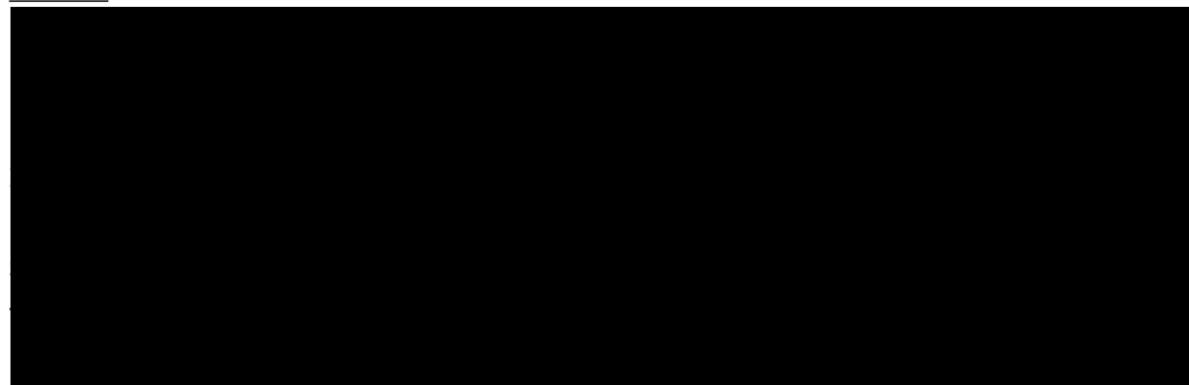
P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat, ani proti němu nelze podat rozklad. Podle § 94 odst. 2 správního řádu nelze toto rozhodnutí přezkoumávat v přezkumném řízení.

JUDr. Hana Dvořáková, MBA
ředitelka odboru výkonu státní správy II
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Obdrží:

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví

U Zimního stadionu 1952/2, 370 06 České Budějovice

Na vědomí:

BaHa s.r.o., Na Chalupy 951, 370 06 Srubec

Jihočeský kraj, k rukám člena rady pana Mgr. Františka Talíře, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

Město Horní Planá, Náměstí 54, 382 26 Horní Planá

Městský úřad Český Krumlov, odbor životního prostředí, Kaplická 439, 381 01 Český Krumlov

Oblastní inspektorát ČIŽP, U Výstaviště 16, P. O. BOX 32, 370 21 České Budějovice

Krajská hygienická stanice Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích, Na Sadech 1858/25,
370 71 České Budějovice

Správa Národního parku Šumava, Odbor státní správy CHKO Šumava, Jiráskova 150, 382 26
Horní Planá

Povodí Vltavy, státní podnik, závod Horní Vltava, Litvínovická 5, 371 21 České Budějovice

INVEK s.r.o., Vinohrady 998/46, 639 00 Brno

AZ GEO, s. r. o., Chittussiho 1186/14, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava - Ing. Luboš Štancl